

Η ενίσχυση του ΚΚΕ το μοναδικό ξεκάθαρο μήνυμα της ομιλίας του Δ. Κουτσούμπα

Γιώργος Κρεασίδης

Με μεγάλη συμμετοχή κόσμου πραγματοποιήθηκε στις 20-22/9 το φετινό φεστιβάλ της ΚΝΕ που ήταν αφιερωμένο στα 50 χρόνια της οργάνωσης και στα 100 χρόνια του ΚΚΕ. Συμμετείχαν πολλοί γνωστοί καλλιτέχνες, ενώ ξεχώρισε η παρουσία της Άχεντ Ταμίμι, της 17χρονης αγωνίστριας που με την περήφανη στάση της έγινε σύμβολο του αγώνα της Παλαιστίνης. Η Αχέντ Ταμίμι είχε μιλήσει στις 16/9 και στη Γιορτή της Ουμανιτέ, της εφημερίδα του Γαλλικού ΚΚ, ενώ στην Ελλάδα συναντήθηκε με φορείς που υποστηρίζουν τον παλαιστινιακό αγώνα (βλ. και σελίδα 16).

Κεντρική πολιτική εκδήλωση ήταν η ομιλία του γραμματέα του ΚΚΕ Δ. Κουτσούμπα το Σάββατο, που εύλογα ήταν σε μεγάλο βαθμό αφιερωμένη στην επέτειο για τα 100 χρόνια του ΚΚΕ, με συναισθηματικές αναφορές στις ηρωικές στιγμές και τις θυσίες στη διαδρομή του κομμουνιστικού κινήματος. Ο Δ. Κουτσούμπας αναφέρθηκε εκτεταμένα στα αδιέξοδα της νεολαίας μπροστά στις εκρηκτικές αντιθέσεις του καπιταλισμού, αν και η αναφορά του για την κρίση αφορούσε το μέλλον και όχι το σήμερα.

Η πολιτική της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ σαν συνέχεια της μνημονιακής πολιτικής και η ουσιαστική συναίνεση της ΝΔ και της φιλοΕΕ αντιπολίτευσης, στο πλαίσιο μιας νέας δικομματικής αντιπαράθεσης παλιού τύπου, βρέθηκαν στο επίκεντρο της ομιλίας. Στην αναφορά του για τη βαθύτερη πρόσδεση της κυβέρνησης στο άρμα του ιμπεριαλισμού των ΗΠΑ ήταν σαφέστερος από άλλες φορές ότι η ελληνική αστική τάξη προσδοκά μερίδιο από τις αγορές, τις πηγές ενέργειας και τους εμπορικούς ενεργειακούς δρόμους, ενώ απέφυγε να αναφερθεί στον ανταγωνισμό Ελλάδας-Τουρκίας που τροφοδοτείται από το κεφάλαιο των δύο χωρών.

Σαν απάντηση, ο Δ. Κουτσούμπας πρότεινε το δυνάμωμα του ΚΚΕ, ουσιαστικά στο εκλογικό επίπεδο. Ανάμεσα στην αναγκαία αποκάλυψη και την καταγγελία της αστικής πολιτικής και

στο σοσιαλισμό δεν περιγράφηκε κανένα βήμα στην ομιλία του γραμματέα του ΚΚΕ. Η γενικόλογη αναφορά πως το ΚΚΕ έχει *«πρόγραμμα, οργάνωση και σχέδιο, που οδηγεί σε έναν ανώτερο τύπο οργάνωσης της οικονομίας και της κοινωνίας»* έμεινε μετέωρη. Όπως δεν υπήρξε και νύξη πώς και με ποιο αγωνιστικό σχέδιο, με ποιους πολιτικούς στόχους θα περάσουμε από τη σημερινή δύσκολη κατάσταση στο λαϊκό μαζικό κίνημα σε ένα εργατικό κίνημα ικανό για ανατροπές.

Μοιάζει το ΚΚΕ να έχει απέναντι στην επέλαση της αντεργατικής πολιτικής ένα πρόγραμμα που περιορίζεται στην προβολή άμεσων αιτημάτων, κυρίως οικονομικών και από την άλλη παραπέμπει την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών όχι στην πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή, αλλά στο σοσιαλισμό. Αυτό όμως το «διπλό πρόγραμμα», δε δένεται, καθώς δεν είναι σαφές πώς θα έρθει η επαναστατική κατάσταση και προοπτική, που ουσιαστικά παραπέμπονται σε εξωγενείς παράγοντες (πόλεμος, οικονομική κρίση) και όχι στον ταξικό αγώνα.

Αυτό που τελικά μένει να συνδέει το άμεσο πρόγραμμα με την επανάσταση είναι η ψήφος, τακτική που προφανώς ενισχύει τον κοινοβουλευτισμό, ενώ απομακρύνει την αναζήτηση ενός επαναστατικού δρόμου στο σήμερα που θα κάνει ένα βήμα παραπέρα από τα συμπεράσματα για την πολιτική της άρχουσας τάξης.

Αξίζει να σημειωθεί ότι στο φετινό φεστιβάλ διευρυμένη ήταν η διεθνής εκπροσώπηση, όπου ξεχώριζε η ΠΟΔΝ, το ΚΚ Ρώσικης Ομοσπονδίας, η νεολαία του Πορτογαλικού ΚΚ που στηρίζει τη σοσιαλιστική κυβέρνηση της χώρας και οι οργανώσεις από έξι κόμματα μέλη και παρατηρητές του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς, το ΑΚΕΛ, τα ΚΚ Αυστρίας, Ισπανίας, Γαλλίας και Τσεχίας, που έχει δώσει ψήφο εμπιστοσύνης στη δεξιά κυβέρνηση Μπάμπιτς.

Πηγή: PRIN